

2007. július 12., csütörtök

P6_TA(2007)0342

A dárfúri helyzet

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása a dárfúri helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a dárfúri helyzetről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2004. szeptember 16-i⁽¹⁾, a 2005. június 23-i⁽²⁾, a 2006. április 6-i⁽³⁾, a 2006. szeptember 28-i⁽⁴⁾ és a 2007. február 15-i⁽⁵⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel a nigériai Abudzsa városban 2006. május 5-én aláírt dárfúri békemegállapodásra,
 - tekintettel a 2007. április 28–29-én Tripoliban elfogadott, a dárfúri politikai folyamatról szóló tripoli konszenzusra,
 - tekintettel az Afrikai Unió (AU) 2004. áprilisában hozott, az Afrikai Unió szudáni missziójának (AMIS) létrehozásáról szóló határozatára,
 - tekintettel az 1706. (2006) számú ENSZ-határozatra, amely egy 22 000 fős békefenntartó erő Dárfúrban történő bevetését javasolja,
 - tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának dárfúri magas szintű missziója által elkészített, a dárfúri emberi jogi helyzetről szóló, 2007. március 12-i jelentésére;
 - tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanács (ENSZ-BT) 1591. (2005) sz. határozata alapján kinevezett, a szudáni helyzettel foglalkozó szakértői bizottság által elkészített, 2006. október 11-i végleges jelentésére;
 - tekintettel az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezményére, amely kötelező jellegű és kivételek nélkül alkalmazandó,
 - tekintettel a Dárfúri Fejlesztési Bizottság küldöttsége 2007. június 30. és július 5. között Szudánban és Csádban tett látogatásának eredményeire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 91. cikkére,
- A. mivel mélységesen aggódik a dárfúri emberi jogi helyzet miatt, ahol számtalan emberi jogi visszaélés, többek között tömeges nemi erőszak, emberrablás és erőszakos kitelepítés történik, és számtalan esetben megsértik a nemzetközi humanitárius jogokat – ahogy arra az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa magas szintű dárfúri küldöttségének jelentése is rámutat;
- B. mivel mélységesen aggódik amiatt, hogy a térségben zajló, a hagyományos katonai csapatok, a kormányhoz hű milicisták, illetve a lázadók közötti konfliktus az elmúlt három évben legalább 400 000 halálos áldozatot követelt, és a konfliktus miatt több mint két és fél millió ember hagyta el lakóhelyét és vált menekültté, a fenti dárfúri békemegállapodás aláírása ellenére;
- C. mivel a dárfúri konfliktus által érintettek száma soha nem látott méreteket öltött, és már meghaladja a 4 millió főt, amelyből 2,2 millióan lakóhelyük elhagyására kényszerültek, és közülük az emberi jogi szervezetek dolgozói több mint 500 000 főhöz nem tudnak eljutni; mivel Szudánban több mint ötmillió ember kényszerült lakóhelye elhagyására vagy vált nemzetközi menekültté, és ezért ezen országban a világon a legmagasabb a menekültek száma;

⁽¹⁾ HL C 140. E, 2005.6.9., 153. o.

⁽²⁾ HL C 133. E, 2006.6.8., 96. o.

⁽³⁾ HL C 293. E, 2006.12.2., 320. o.

⁽⁴⁾ HL C 306. E, 2006.12.15., 397. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0052.

2007. július 12., csütörtök

- D. mivel nem tartják tiszteletben a 2004. április 8-án N'Djaménában megkötött tűzszünetet, és a Dárfúri Békemegállapodás bukása óta tovább emelkedett a törvénytelenések száma és nőtt a bizonytalanság; mivel a lázadó csoportok folyamatos szétválása – olyan mértékben, hogy ma már több mint 20 ilyen csoport van – megakadályozza a humanitárius segélyek elosztását, és tovább nehezít mindenféle béketárgyalást;
- E. mivel a dárfúri válságot az ENSZ jelenleg a világ legsúlyosabb emberi jogi válságának tartja;
- F. mivel a helyzet soha nem volt ilyen súlyos a humanitárius szervezetek működése szempontjából, és mivel a támadások továbbra is különbségtétel nélkül irányulnak polgári személyek és a segélyszervezetek dolgozói ellen; mivel 2006-ban a humanitárius szervezetek 19 dolgozója veszítette életét, és az Afrikai Unió szudáni missziójának 18 katonája szintén áldozatul esett, ebből 9 az elmúlt hónap során; mivel ebben az évben a humanitárius szervezeteknek már 74 járművét támadták meg, és 82 dolgozóját rabolták el hosszabb-rövidebb időre;
- G. mivel a nőket és a gyermekeket sújtó nemi erőszakot emberiség elleni bűntettnek nyilvánították, de a dárfúri konfliktusban a szemben álló felek továbbra is büntetlenül használják a nemi erőszakot háborús fegyverként; mivel a helyzetet leleplező áldozatok azt kockáztatják, hogy a szudáni törvények értelmében üldözni fogják őket, mivel a bizonyításhoz négy férfi szemtanú szükséges;
- H. mivel a kínzás és a felnőttek és gyermekek katonai szolgálatra való kötelezése a nemzetközi humanitárius jog és az emberi jogok megsértésének jellemző formájává vált Dárfúrban, az áldozatok pedig félnek jelentést tenni e jogsértésekről;
- I. mivel az ENSZ által meghatározott „védelmi felelősség” elve kimondja, hogy amennyiben „a helyi hatóságok nyilvánvalóan nem biztosítják a lakosság védelmét a népirtással, a háborús bűnökkel, az etnikai tisztogatással és az emberiség elleni bűncselekményekkel szemben”, úgy másoknak kell a szükséges védelmet biztosítani;
- J. mivel az Afrikai Unió szudáni missziójának megbízatását 2007 év végéig meghosszabbították, és a vegyes haderőt legkorábban 2008-ban fogják felállítani; mivel a közös haderő felállításáig az Afrikai Unió szudáni missziója az egyetlen olyan földi haderő, amely a polgári lakosságot hivatott megvédeni;
- K. mivel különösen aggódik amiatt, hogy továbbra is folytatódik Szudán fegyverekkel és katonai felszerelésekkel való ellátása, amelyeket a Szudán Dárfúr nevű tartományában zajló emberi jogi és humanitárius katasztrófában használnak fel – ahogy azt a fenti szakértő bizottság és az Amnesty International által írt legutóbbi jelentés is rögzíti;
- L. mivel a dárfúri konfliktus – és a büntetlenség – növekvő mértékben befolyásolja a régió stabilitását, és fenyegeti az általános békét és biztonságot;
- M. mivel a szélesebb regionális konfliktus része a csádi válság, amelyet eltérő mozgóerők irányítanak, és amely önálló konfliktusként kezelendő, mivel Csád kormánya nem tesz eleget a polgári lakosság védelmére vonatkozó felelősségének, és jelenleg 230 000 szudáni menekült él csádi menekülttáborokban, és 190 000 csádi kényszerült lakhelye elhagyására;
- N. mivel az ENSZ 2006-ban többdimenziós haderőt helyezett Csádba; azóta nem történt előrelépés e haderő felállítását illetően annak ellenére, hogy a polgári lakosság védelmére irányuló sürgető igény egyre nő;
- O. mivel a Nemzetközi Büntetőbíróság (NBB) 2005-ben nyomozást indított a dárfúri bűncselekmények ügyében, és 2007. május 2-án letartóztatási parancsot adott ki Ahmad Muhammad Hárún és Ali Kusajb ellen, akik 51 rendbeli háborús és emberiség elleni bűncselekmény, köztük gyilkosság, nemi erőszak, kínzás és dárfúri civilek zaklatásának gyanúsítottjai;

2007. július 12., csütörtök

- P. mivel 2007. május 10-én Kína Liu Giujint nevezte ki Dárfúri különmegbízottnak; mivel Kína azt követően, hogy 2006 végén támogatta az Afrikai Unió/ENSZ közös haderő létrehozását, bejelentette, hogy kész mérnököket küldeni a térségbe az ENSZ által támogatott békefenntartók támogatására; mivel 2008-ban Kína ad otthont az olimpiai játékoknak, és mivel Kína Szudán kiemelkedő kereskedelmi partnere és az ENSZ BT állandó tagja, ezért különös felelősség hárul rá a dárfúri béke elérésében;
- Q. mivel az ENSZ legutóbbi környezetvédelmi programról szóló jelentése rámutat arra, hogy az elmúlt 40 évben átlagosan 100 km-rel nőtt a sivatag, 15 év alatt közel 12%-kal csökkent az erdőterület és túllelgetés folyik Szudán amúgy is érzékeny termőtalaján;
- R. mivel az olajból származó bevételek a nemzeti költségvetést az 1999-es 900 millió USD-ről 2003-ra 2,5 milliárd USD-ra növelték, 2007-ben pedig várhatólag eléri majd a 11,7 milliárd USD-t;
- S. mivel az átfogó békemegállapodás 2009-re tűzi ki a választásokat;
1. elítéli a dárfúri emberi jogi helyzetet, ahol a konfliktus több mint négy és fél millió embert érint közvetlenül és több mint hárommillió ember függ élelmiszersegélyektől;
 2. felhívja az ENSZ-t, hogy az általa meghatározott „védelmi felelősség” elve alapján lépjen fel, és a fellépését arra alapozza, hogy a szudáni kormány nem tudja megvédeni Dárfúr lakosságát a háborús és emberiség elleni bűncselekményekkel szemben, és nem tud humanitárius segílyt nyújtani a lakosságnak;
 3. felszólítja a tagállamokat, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a tegyenek eleget kötelezettségüknek, és tegyenek meg minden lehetséges erőfeszítést annak érdekében, hogy hatékonyan megvédjék Dárfúr lakosságát az emberi jogi katasztrófától;
 4. felszólítja a szudáni kormányt és a lázadó mozgalmakat, hogy biztosítsák a konfliktus által érintettek számára a humanitárius segélyekhez való biztonságos és akadálymentes hozzáférést, és tartsák tisztelben a nemzetközi humanitárius jogot; üdvözli a szudáni kormányt és az ENSZ közötti, a dárfúri humanitárius tevékenységek megkönnyítéséről szóló, közös nyilatkozat 2007. március 28-i aláírását, és felszólít annak teljes körű végrehajtására;
 5. felszólítja az összes felet a tűzszünet azonnali betartására, elítéli a tűzszüneti megállapodások minden fajta megszegését, elsősorban a civil lakosság ellen irányuló erőszakot, valamint a humanitárius dolgozók megtámadását; ragaszkodik ahhoz, hogy a szudáni kormány hagyjon fel a dárfúri térség bombázásával, és fegyverezze le a dzsandszavid katonai alakulatokat; megjegyzi, hogy biztonság hiányában lehetetlen folytatni a Szudánra irányuló és Szudánban megvalósuló fejlesztési politikát;
 6. üdvözli, hogy a szudáni kormány 2007. június 12-én elfogadta az Afrikai Unió és az ENSZ közös haderőinek felállítását, ugyanakkor emlékeztet arra, hogy a szudáni kormány korábban többször is elmulasztotta teljesíteni a közös haderők Szudánba történő beengedésére vállalt kötelezettségét; hangsúlyozza a közös haderők megfelelő felkészítésének és lehető leggyorsabb kiépítésének jelentőségét, valamint a szudáni hatóságok folyamatos közreműködésének fontosságát; ezért felhív az Afrikai Unió és az ENSZ közös haderőinek gyors felállítására olyan megbízással, amely lehetővé teszi a civil lakosság hatékony védelmét; rámutat arra, hogy a konfliktus csak politikai, nem pedig katonai úton oldható meg;
 7. emlékezteti a szudáni kormányt, hogy őt terheli a felelősség a belső biztonságért, és a nemzetközi közösség részéről érkező közbelépést nem szabad ürügyként tekinteni e felelősségről való lemondásra;
 8. felismeri, hogy valószínűleg még az erők gyors felállítása sem teszi lehetővé, hogy a csapatok száma jelentősen megnövekedjen a térségben 2008 tavasza előtt, és hogy mindeközben nagy valószínűséggel folytatódni fog az öldöklés és az egyéb erőszak;

2007. július 12., csütörtök

9. felszólítja ezért az EU-t és a többi nemzetközi adományozót, hogy jelenlegi felépítése szerint nyújtsanak további támogatást az Afrikai Unió szudáni missziójának, beleértve a hosszú távú finanszírozási kötelezettségvállalásokat, valamint az igencsak szükséges technikai segítséget a közös erők végleges felállításáig tartó átmeneti időszakra; alapos kivizsgálására szólít fel azzal kapcsolatosan, hogy az Afrikai Unió szudáni missziójának néhány katonája hónapok óta nem kap fizetést;
10. úgy véli, hogy a civil lakosság és a humanitárius szervezetek munkatársainak megvédése és a segélycsomagok elosztásának folytatása érdekében, valamint annak biztosítására, hogy a szudáni kormány állja a szavát, és feltétel nélkül beengedje a közös erőket, azonnali hatállyal repüléstilalmi zónát kell kijelölni Dárfúr felett;
11. felhívja az Európai Uniót és a nemzetközi közösséget, hogy ismételten hívjon össze béketárgyalásokat a dárfúri békemegállapodás tartalmának javítása érdekében, hogy az minden fél számára elfogadható legyen; felszólítja a nemzetközi szereplőket, hogy biztosítsák minden félnek a tárgyalás eredményeként létrejött megállapodás szerinti elszámoltathatóságát; sürgeti a dárfúri konfliktusban érintett valamennyi felet, hogy a válság békés megoldása iránti elkötelezettségük jeléül haladéktalanul hajtsák végre a megállapodást;
12. felszólítja az EU-t, az ENSZ-t és az AU-t, hogy egységesen lépjenek fel és tegyenek erőfeszítéseket a dárfúri konfliktus megoldása érdekében, valamint hogy kezeljék prioritásként az átfogó békefolyamatot, amelyhez hozzátartozik a dárfúri törzsekkel, a lakóhelyüket elhagyni kényszerült közösségekkel, a női szervezetekkel és egyéb civil társadalmi csoportokkal, az összes – beleértve az ellenzéki – párttal, valamint az érintett regionális szereplőkkel való konzultáció és azok képvisellete, megkönnyítve a tartós béke kialakulását;
13. felszólítja a Szudáni Népi Felszabadító Mozgalmat, hogy segítsen egyesíteni az összes dárfúri lázadó csoportot azzal a céllal, hogy ők is részt vehessenek a nemzetközi tárgyalásokban, és felhívja a nemzetközi közösséget, hogy gyakoroljon nyomást a lázadó csoportok egyesülése érdekében, továbbá felszólítja a szudáni kormányt, hogy hagyjon időt a lázadóknak az újracsoportosulásra;
14. sürgeti a szudáni kormányt, hogy mihamarabb készítsen menetrendet a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek és a menekültek letelepedésének, vagyonuk visszaszolgáltatásának és kárpótlásának biztosítására, valamint az erőszak áldozatai és az erőszak következtében családjuk által kiközösített vagy gyermeket szülni kényszerült nők számára biztosított külön alap létrehozására és rehabilitációjukra;
15. felhívja Csád és Szudán kormányát, hogy tartsa tiszteletben nemrégiben megerősített kötelezettségvállalását a fegyveres megmozdulások támogatásának leállítására, és hogy munkálkodjon kapcsolatuk javításán;
16. felszólít arra, hogy Csádban sürgősen állítsanak fel olyan nemzetközi haderőt, amely képes aktívan megvédeni az erőszaktól a menekülteket, a lakóhelyüket elhagyni kényszerülteket, valamint minden egyéb sebezhető közösséget, és stabilizálni tudja a biztonsági helyzetet, hogy lehetővé tegye a humanitárius segítségre való hozzáférés javítását; sürgeti a nemzetközi közösséget, hogy koordinálja diplomáciai erőfeszítéseit és győzze meg Deby elnököt, hogy egyezzen bele az ENSZ haderő felállításába Csádban;
17. felszólítja a szudáni kormányt, hogy teljes mértékben működjön együtt a Nemzetközi Büntetőbírósággal a büntetlenség felszámolása érdekében; sürgeti ezért a szudáni kormányt, hogy tartóztassa le Ahmad Muhammad Hárúnt, a humanitárius ügyekért felelős minisztert, valamint a dzsandszavid vezetőt, Ali Kusajbot, és adja ki őket a Nemzetközi Büntetőbíróságnak; felszólítja az Afrikai Uniót és az Arab Ligát, hogy gyakoroljon nyomást a szudáni kormányra ennek érdekében;
18. létfontosságúnak tartja a déli területekkel kötött átfogó békemegállapodás megfelelő végrehajtását, és megjegyzi, hogy a vagyonmegosztásról és a határmegállapításról eddig még nem történt megállapodás; rámutat arra, hogy az átfogó békemegállapodás és a keleti területekkel nemrégiben megkötött egyezmény sikeres végrehajtása segítene megteremteni azt a bizalmat, ami szükséges a Dárfúrral kapcsolatos tartós politikai megállapodás létrejöttéhez;
19. elítéli az ENSZ fegyverembargójának nyilvánvaló megsértését a szudáni kormány által;

2007. július 12., csütörtök

20. felhívja a tagállamokat, hogy haladéktalanul vezessenek be szigorúbb felügyeleti és ellenőrzési eljárásokat, amelyek biztosítják az ENSZ Biztonsági Tanácsa fenti 1591. (2005) számú határozatának, valamint az EU a Szudán elleni korlátozó intézkedésekről szóló, 2005. május 30-i 2005/411/KKBP tanácsi közös álláspontjának teljesítését, úgy, hogy az alábbiakban felsoroltakkal kapcsolatos eljárások vonatkozzanak az EU állampolgáira, az EU-ban nyilvántartott vállalatokra, az uniós alapokra, az EU-ban nyilvántartott vízi és légi járművekre, valamint az EU területi joghatóságán belül működő vállalatokra:

- a) a kettős felhasználású technológia szállításának tilalma Szudánba, amely teljes mértékben összhangban áll a kettős felhasználású termékek és technológia kivételére vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2000. június 22-i 1334/2000/EK rendelettel⁽¹⁾, továbbá a hagyományos fegyverek, valamint a kettős felhasználású áruk és technológiák exportjának ellenőrzéséről szóló wassenaari megállapodással;
- b) az egységes égboltról szóló jogszabályok polgári-katonai együttműködési keretének egyik követelménye, mely szerint a tagállamok és az EU szervezetei szigorúan felügyelik az olyan légi szállítmányokat, amelyek tartalmazhatnak katonai vagy kettős felhasználású árukat, amelyeknek célállomása esetleg Szudán, különösen akkor, ha ezek a szállítmányok áthaladnak az EU területén; a hajók rakományait szintén ellenőrizni kell;
- c) minden törvényes eszköz felhasználása az ENSZ BT 1556(2004) és a 1591(2005) sz. határozatában rögzített, az ENSZ Szudánnal szembeni fegyverembargója és szankciói teljes körű és szigorú betartásának és teljesítésének előmozdítására minden államban, beleértve a szudáni kormány által feltehetőleg Dárfúrban használni kívánt fegyvereket és katonai eszközöket;
- d) szigorúbb és átfogóbb fegyver- és kereskedelmi tilalmi rendszer bevezetése Szudán ellen, amely vonatkozik a katonai felszerelések uniós vállalatok leányvállalatai és üzlettársai általi szállítására is;
- e) intézkedések annak elkerülésére, hogy a humanitárius segély régióba történő szállításának eszközeit párhuzamosan tilalom alatt álló katonai eszközök szállítására is használják;

21. felhívja az EU-t és az egyéb nemzetközi szereplőket, hogy vezessenek be célzott szankciókat, beleértve a konfliktust tápláló üzleti tevékenységek kezelésére irányuló intézkedéseket, bármelyik olyan féllel – akár a szudáni kormánnyal – szemben, amelyik megszegi a tűzszünetet, vagy civileket, békefenntartókat vagy humanitárius műveleteket támad meg, és hogy tegyenek meg minden szükséges lépést a büntetlenség megszüntetése ellen irányuló gazdasági szankciók, – például utazási tilalmak és eszközök befagyasztása – révén;

22. támogatja Desmond Tutu nyugalmazott érsek kijelentését, mely szerint a szudáni kormányt „most kemény és hatékony szankcióknak kell alávetni, amíg véget nem ér a szenvedés”; felhívja az AU-t, hogy támogassa az ilyen akciókat azok ellen, akik felelősek a szudáni erőszak fenntartásáért;

23. felszólítja az ENSZ főtitkárát, Ban Ki Munt, hogy gyakoroljon nagyobb nyomást a szudáni kormányra, hogy az alkalmazkodjon az ENSZ BT álláspontjához, és hogy hangsúlyozza, hogy az ENSZ felhívásának való ellenállás büntető lépéseket von maga után;

24. üdvözli annak jeleit, hogy Kína már nagyobb hajlandóságot mutat a dárfúri béke támogatására, és felszólítja Kínát mint a szudáni olajexport 80%-ának felvásárlóját, hogy vesse latba jelentős befolyását a térségben annak érdekében, hogy a szudáni kormány eleget tegyen az átfogó békemegállapodás és a dárfúri békemegállapodás szerint őt terhelő kötelezettségeknek; felhívja továbbá Kínát, hogy hagyjon fel a Szudánba irányuló fegyverexporttal, és hagyjon fel a szudáni kormány elleni célzott szankciókra irányuló döntések megakadályozásával az ENSZ Biztonsági Tanácsában;

25. felhívja a szudáni kormányt, hogy kezelje a környezetvédelmi kérdéseket, és legfőképpen csökkentse olajiparának és mezőgazdasági gyakorlatának környezeti hatásait, valamint előzze meg a természeti erőforrások miatt kialakuló helyi konfliktusokat;

26. felszólítja a szudáni kormányt, hogy olajbevételeinek összegét átlátható módon tegye közzé, és felszólítja a tagállamokat, hogy ösztönözzék az európai cégek és tőke Szudánból való kivonását;

⁽¹⁾ HL L 159., 2000.6.30., 1. o.

2007. július 12., csütörtök

27. rámutat, hogy az olajbevételeknek köszönhetően mára megnövekedett hatalom és vagyon a peremvidékeken élők hátrányára nagy mértékben az ország közepére összpontosul;

28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a tagállamok állam- és kormányfőinek, Szudán kormányának és parlamentjének, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az Arab Liga állam- és kormányfőinek, az Afrikai, Karibi és Csendes Óceáni-országok kormányainak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, valamint az Afrikai Unió intézményeinek.

P6_TA(2007)0343

Az Európai Unió tengerpolitikája felé

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről (2006/2299(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé: európai elképzelések az óceánok és a tengerek jövőjéről” című zöld könyvére (COM(2006)0275),
 - tekintettel az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésére,
 - tekintettel „a regionális politika vonatkozásában a szigetekről, valamint a természetes és gazdasági korlátokról” szóló, 2007. március 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság jelentésére, valamint a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Halászati Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A6-0235/2007),
- A. mivel a tengerek és az óceánok döntően hozzájárulnak az Európai Unió földrajzi nagyságához és gazdaságához a legkülső régiókon keresztül, aminek köszönhetően az EU 320 000 kilométernyi tengerparttal rendelkezik, és amely az európai lakosság egyharmadának ad otthont, beleértve a szigeteken élő 14 millió embert;
- B. mivel a tengerhez kapcsolódó iparágak és szolgáltatások – a nyersanyagokat nem számítva – 3–6%-kal, a part menti régiók pedig összesen 40%-kal járulnak hozzá Európa bruttó hazai termékéhez (GDP); mivel az EU külkereskedelmének 90%-a, belső kereskedelmének pedig 40%-a tengeri úton történik, és mivel a világflotta 40%-át az európai flotta alkotja;
- C. mivel a lisszaboni stratégia tengerpolitikákra történő alkalmazása nemcsak a versenyképesség javításához kapcsolódó célokat érinti, hanem a stratégia egyéb pilléreire – például az EU-ban a tengerészeti ágazatban való fenntarthatóbb és jobb minőségű foglalkoztatás kialakítására – is hatással kell lennie;
- D. mivel Európában az óceánok és a tengerek jelentős közlekedési folyosókat foglalnak magukban, amelyeken a közlekedés lényeges része bonyolódik; mivel az óceánokban és a tengerekben még mindig jelentős kapacitás rejlik világszerte; mivel ezért az óceánok és a tengerek nem csak fontos ökológiai, de társadalmi és gazdasági értékeket is rejtene;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0082.